

اثرات پیشگیرانه سیلیمارین بر مسمومیت ناشی از دیکلوفناک در کبوتر اهلی

ناصر وجدی^{۱*}، سعید سیفی^۱، شهره عالیان سماک خواه^۲

۱ گروه علوم درمانگاهی، دانشکده دامپزشکی، دانشگاه تخصصی فناوری های نوین آمل، آمل، ایران.
۲ گروه بهداشت و مواد غذایی، دانشکده دامپزشکی، دانشگاه تخصصی فناوری های نوین آمل، آمل، ایران.

چکیده

این مطالعه به بررسی اثرات سیلیمارین بر سمیت حاد کبد و کلیه ناشی از دیکلوفناک در کبوترهای اهلی (*Columba livia*) پرداخت. استفاده از داروهای ضدالتهابی غیراستروئیدی (NSAID) منجر به عوارض جانبی دارویی مانند خونریزی های قلبی عروقی و گوارشی و همچنین عوارض کلیوی می شود. طیف وسیعی از خواص دارویی سیلیمارین حجم قابل توجهی از تحقیقات با هدف درک اثربخشی آن در درمان فرآیندهای مختلف بیماری را توضیح می دهد. ۱۵ کبوتر به طور تصادفی در ۳ گروه (۱، ۲ و ۳) قرار گرفتند. کبوترهای گروه ۱ به عنوان گروه کنترل منفی عمل کردند و به آنها آب لوله کشی به عنوان دارونما داده شد. گروه های ۲ و ۳ در ابتدای آزمایش (ساعت صفر) تا ۲۴ ساعت دیکلوفناک ۱۵ میلی گرم بر کیلوگرم PO q12h تجویز کردند. کبوترهای گروه ۳ با سیلیمارین ۳۵ میلی گرم بر کیلوگرم، از ۱۲ ساعت پس از قرار گرفتن در معرض دیکلوفناک، با سیلیمارین به مدت ۲ روز تحت درمان قرار گرفتند. خون از کبوترها در ساعت های ۰، ۱۲، ۲۴ و ۴۸ آزمایش برای آنالیزهای بیوشیمی سرم جمع آوری شد. نتایج نشان داد که تیمار کبوتر با سیلیمارین باعث کاهش سطح سرمی ALT، AST، اسید اوریک و اوره و افزایش نسبتاً آلبومین و پروتئین کل شد. مشاهدات بالینی نشان دهنده وجود علائم مسمومیت بود که شامل از دست دادن اشتها، اسهال و بی حالی بود. این علائم در گروه سیلیمارین سریع تر بهبود یافت. می توان نتیجه گرفت که سیلیمارین آسیب حاد کبد و کلیه ناشی از دیکلوفناک را در کبوتر کاهش می دهد.

واژگان کلیدی

دیکلوفناک، کبوتر اهلی، بیوشیمی سرم، سیلیمارین

* نویسنده مسئول: ناصر وجدی